

Mál nr. 168/2011**M****og****Vátryggingafélagið X v/smiðatryggingar (byggingartryggingu)****Ágreiningur um bótaskyldu og um áhrif vanskila.****Gögn.**

- 1) Málskot móttakið 20.04. 2011.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 11.05. 2011.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Vátryggingafélagið vísar til samskipta sinna við M vegna þeirrar vátryggingar sem hér um ræðir sbr. gögn málsins. Félagið vísar til þess að M hafi verið veittur “slaki til að gera upp sín mál hjá félaginu áður en tryggingarnar voru felldar niður”. Félagið hafnar því að gert hafi verið samkomulag um að tjónabæturnar sem M fékk greiddar í janúar 2011, vegna þjófnaðar á pallaefni, ættu að ganga uppí iðgjöldin. M hafi mátt vita að það hafi ekki verið gert. Félagið telur sig hafa virt allar reglur varðandi tilkynningar á vangreiddum iðgjöldum, greiðslufrestum og afleiðingum þess ef iðgjald yrði ekki greitt innan tilskilins frests sbr. ákvæði laga um vátryggingarsamninga. Félagið telur ljóst að byggingartrygging M hafi verið réttilega felld niður vegna vanskila þann 04.01. 2011 og því ekki í gildi á tjónsdegi (í feb./mars 2011).

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu.

Álit

M fékk lokaviðvaranir, dags. 11.08. 2010 og 22.09. 2010, þar sem athygli var vakin á vanskilun iðgjalda. Veittur var 14 daga greiðslufrestur frá dagsetningu umræddra bréfa “að öðrum kosti falla tryggingarnar úr gildi og/eða verða sendar í lögfræðilega innheimtu eftir því sem við á”. Fyrirliggjandi eru og bréf félagsins, dags. 11.05. 2011, þar sem getið er endurgreiðslu vegna byggingartryggingar og tilkynnt að “tryggingin fellur úr gildi 4. janúar 2011”. Endurgreitt var iðgjald frá 04.01. 2011 til 30.04. 2011.

Samkvæmt 33. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004, skal tilkynning um greiðsludrátt skýrlega bera með sér að vátryggingin falli niður ef iðgjaldið er ekki greitt innan hins tilskilda frests. Við afgreiðslu máls þessa fylgdi vátryggingafélagið ekki skýrum fyrirmælum laga um vátryggingarsamninga. Félaginu bar að gera M ljóst að ábyrgð þess hafi fallið niður sökum vanskila. Umrædd samskipti aðila verða ekki skýrð á þann veg að M hafi mátt vera ljóst hvenær ábyrgð félagsins félli niður. Sá “slaki” sem félagið veitti M í samskiptum aðila veldur því að ábyrgð telst vera fyrir hendi í máli þessu.

Niðurstaða.

Greiðsluskylda er fyrir hendi samkvæmt þeirri vátryggingu sem hér um ræðir.

Reykjavík 24. maí 2011

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.